

de Tegninger, der forelaa, vare saa ufyldstgørende, at det var umuligt for nogen at skabe sig et sikkert Grundlag for, et Skøn over, hvad det kunde koste at opføre disse Bygninger. Men det blev hævdet, navnlig af den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem fra Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at det var udmærket, og at det var tilstrækkeligt. Jeg gør det høje Ting opmærksom paa saadan enkelt Forhold som dette: Der var i et Tilbud fra Murmesteren, som skulde være Hovedentreprenør, nævnt en Sum paa nogle Tusinde Kroner for Opførelsen af en Dampskorsten, men da jeg saa Tegningerne efter og spurgte de Folk, som havde haft med det at gøre, hvordan den Dampskorsten saa ud, og hvor den skulde ligge, stod de alle blanke, thi der var ikke saa meget som en Tøddel paa Tegningerne, der angav, hvor den skulde være. Det var slet ikke Meningen, at det var de Bygninger, vi behandlede, der skulde bygges. Det viste sig ogsaa bag efter, at da Loven var vedtaget, skulde Tegningerne arbejdes om, og saa skulde Arkitekten, der havde været den ledende og udkastet Planerne o. s. v., først ud i Verden for at se, hvorledes man havde ordnet sit Fængselsvæsen andre Steder. Det forekommer mig, at det havde været bedre, om den Mand, der havde med den Sag at gøre, havde været saa kyndig paa det Omraade, forinden han blev sat til at indlevere Tegninger i saa Henseende, at han kunde skaffe os Tegningerne saa nogenlunde, som de skulde være. Dette at man byder os nogle Tegninger og et dertil knyttet Tilbud og skaber en Lov derpaa og saa bagefter laver Tegningerne om, er en Fremgangsmaade, som det ikke undrer mig hævner sig. I det hele er fra først af dette Bygningsanlæg af en saadan Karakter, at det ikke kan eller maa forundre nogen, at det gaar galt.

Man har under Arbejdet i Nyborg maattet afholde Licitationer paa specielle Arbejder, og der er Omraader, hvor det lyder højt forunderligt, naar man hører den højtærede Justitsminister tale om Entrepriserne. Han talte i Gaar om Prisforskellen paa Blikkenslagerarbejde og anførte bl. a., at det Firma, som havde faaet Blikkenslagerarbejdet, maatte være et godt Firma, og som Bevis derfor anførte han, at Murmester Andersen, Hovedentreprenøren senere er gaaet til dette Firma. Det kunde vel ogsaa tyde paa noget andet. Det kunde tyde paa, at det var et Firma, som nok kunde lave noget billigt

Arbejde, og naar Hovedentreprenøren ser, at Staten kan bruge dette Firma, siger han, at saa maa han vel ogsaa kunne bruge det. Saaledes kunde det ses ud fra et Byggherrestandpunkt. Jeg kunde i alt Fald se det saaledes. Forøvrigt ser det mærkværdigt ud, at vi et Øjeblik faa Meddelelse om, at hele dette Arbejde er overdraget til en enkelt Hovedentreprenør — hvis jeg ikke husker fejl, sagde den højtærede Justitsminister i Gaar, at alt, med Undtagelse af Varme anlæget og det elektriske Anlæg, var overdraget Murmester Andersen — og noget senere syntes det alligevel at fremgaa af den højtærede Justitsministers Ord, at der maatte være adskilligt deraf, som ikke vedrørte Hovedentreprisen, nemlig noget Blikkenslagerarbejde. Men det kan ikke være alt Blikkenslagerarbejde, for Murmester Andersen skulde jo have fat paa den samme Blikkenslager til noget af sit Arbejde. Jeg gad da egentlig vide, hvorledes hele dette Arbejde er lagt til Rette.

Jeg hører, at man i visse Kredse er utilfreds med, at Arkitekten, naar han faar et Tilbud fra Nyborg-Haandværkere, som han synes er alt for højt, udbyder Arbejdet ogsaa til københavnske Haandværkere for at se, om han ikke ad den Vej kan faa Prisen tvunget noget ned. Hvorvidt dette er rigtigt af ham eller ikke, skal jeg ikke sige noget om, men det forekommer mig, at Forholdene meget let kunne give Arkitekten Grund til at gaa den Vej. Om den Fremgangsmaade, han har brugt, kan der være delte Meninger, men jeg kunde godt tænke mig, at Arkitekten, som Sagen er forberedt fra den højtærede Justitsministers Side, er stillet saa uheldigt, at han næsten ikke kan være tjent dermed. Naar han paa Forhaand ved, at Arbejdet er lagt til Rette med det for Øje, at Nyborgs Haandværkere kunne tjene saa og saa meget, i alt Fald kunne have en Fortjeneste fremfor andre, naar han er paa det rene med, at Nyborg blev foretrukket som Fængselssted af ikke fængselsmæssige Grunde, maa han kunne forstaa, at der er en Fare for, naar han kommer til Nyborg-Haandværkerne med Tegninger og Konditioner o. s. v. og lader dem byde, at de saa kunne have den Opfattelse: Vi kunne nok faa noget mere for vort Arbejde end andre, og derfor kunne vi godt spænde Buen temmelig højt. Naar Arkitekten saa skønner, at noget saadant er sket, synes jeg, det ikke kan bebrejdes ham, at han søger at faa Priserne sat ned ved at lade andre Firmaer konkurrere.